

ІННОВАЦІЙНА ЕКОНОМІКА ТА НОВА ТЕОРІЯ ЗРОСТАННЯ

Паховська Адріана Петрівна,
бакалавр 2 курсу
Київський національний університет
технологій та дизайну
Русіна Юлія Олександрівна,
к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

Сучасна економіка розвинених країн базується на теорії економічного зростання, яка передбачає розширення у застосуванні нових продуктів, послуг і технологій з метою підвищення ефективності виробництва, зниження цін і виробництва товарів вищої якості. Ключовими компонентами інноваційної економіки є заохочення зростання ефективності малого та середнього бізнесу, залучення інвестицій у передові технології та наукові дослідження, сприяння появі стартапів та інноваційного підприємництва, а також симбіоз науки, освіти та бізнесу.

Економічні інновації — це «успішна експлуатація нових ідей». Зазначимо, що інноваційний процес включає дослідження і творчість, винахідництво, проектування та розробки, і як успішний наслідок, комерціалізацію винаходів [1]. Пріоритети у розвитку знань і технологій мають стати основою інноваційної економічної системи держави. Досвід промислово розвинутих країн свідчить про вагомі переваги державного заохочення інноваційної діяльності. Проривні інновації, які пропонують країнам, що знаходяться в стані трансформації, надають в перспективі можливості щодо розробки передових рішень для проблем, характерних для ринків, що розвиваються.

Йозеф Шумпетер був одним з перших вчених, який розглядав інновації в галузі економіки та зробив вагомий дослідницький внесок у цей напрям. Він

наголошував, що розвиток інститутів, підприємців і технологічних змін лежить в основі економічного зростання. Й. Шумпетер стверджував, що «капіталізм можна розуміти лише як еволюційний процес постійних інновацій і «творчого руйнування» [2].

За останні десять років з'явилася нова філософія та наратив економічного зростання, керованого інноваціями. Інноваційна економіка виникає з інших шкіл економічної думки, включаючи нову інституційну економіку, нову теорію зростання, ендогенну теорію зростання, еволюційну економіку та неошумпетерівську економіку [2].

Нова теорія зростання представляє собою економічну концепцію, яка стверджує, що людські бажання та необмежені потреби сприяють постійно зростаючій продуктивності та економічному зростанню. Зазначена теорія, яку ще можна назвати макроекономічна теорія, розглядається, як сукупність інновацій та технологічного прогресу, що впливають на економічне зростання. Вона також акцентує на розвитку науки й техніки, що підвищує ефективність виробництва та відкриває нові перспективи для підприємств і споживачів, робить економічне зростання можливим. Невирішені проблеми з економічним зростанням у країнах, що розвиваються, а нещодавно в нових незалежних урядах, та недоліки неокласичної ідеї вільного ринку породили поняття ендогенного зростання. Це доводить, що гонитва людей за прибутками призведе до збільшення реального валового внутрішнього продукту (ВВП) на людину.

Акцент на внутрішніх джерелах і методах економічного розвитку, які в сукупності можуть повною мірою забезпечити саморозвиток і самовідтворення національно-державних економічних систем, є ключовою характеристикою моделі ендогенного зростання. Він спрямований на розвиток внутрішніх ресурсів і потенціалу, які можуть створити передумови для економічного зростання та підтримувати його довгострокові темпи.

З даних досліджень можна виділити певні складові інноваційної економіки, що включають створення та розвиток інноваційних підприємств,

формування інноваційного середовища та залучення інвестицій. Щодо теорії ендогенного зростання, то у ній спираються на зростання рівня таких елементів виробництва, як праця та капітал. Проте зростання не обмежується лише на цих елементах, оскільки в процесі інновацій та технологічного прогресу можуть створюватись нові ресурси. В даній теорії інновації та технологічний прогрес є ключовими факторами.

Отже, в наш час гарантувати сталий розвиток і конкурентні переваги в глобальному економічному середовищі можливо завдяки інноваційній економіці, яка стала вирішальною складовою розвитку економік багатьох країн. Це стимулює розширення можливостей працевлаштування, підвищення доходів домогосподарств і покращення економік країн, в цілому. Нова теорія зростання пропонує інструменти для сприяння інноваціям і технологічному прогресу, що робить її надзвичайно важливою для економічної політики. Вона висуває свіжі ідеї щодо вивчення динаміки технологічних змін і аналізу принципів економічного зростання.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Swann G. P. The economics of innovation: An introduction. Cheltenham: Edward Elgar / Swann G. P. – UK. London: Edward Elgar Publishing Limited. 2009. 320 pp.

2. Інноваційна економіка. [Електронний ресурс] – Режим доступу: [https://www.wiki-data-ua.nina.az/%D0%86%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0_%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D1%96%D0%BA%D0%B0.html#%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B8](https://www.wiki-data.ua/nina.az/%D0%86%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0_%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D1%96%D0%BA%D0%B0.html#%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B8)